

6050 - Ҳукми қазои ҳочат дар қабристон

савол

Дар баъзе кишварҳо мебинем, ки баъзе аз мардум агар қазои ҳочат карданӣ шаванд, вориди қабристон мешаванд ва ё аз болои девори қабристон ҷаҳида, дар онҷо қазои ҳочат мекунанд. Бояд донист, ки дар онҷо қабрҳои мусулмонон вуҷуд дорад. Ин амал чӣ ҳукм дорад?

Ҷавоби муфассал

Бе шак ин амали мункарӯ зишт ва таҷовуз бар ҳурмати мурдагон мебошад. Қабр барои мурда ба монанди хона барои инсони зинда аст. Паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) зишт будани ин амалро ингуна баён намудааст: **«Агар бар болои оташпора ва ё бар болои шамшер роҳ бигардам ва ё ин ки кафшамро бар поям бидӯзам, бароям беҳтар аст аз ин ки бар болои қабри мусулмон роҳ бигардам. Бароям ҳеч фарқе надорад, ки дар мобайни қабрҳо қазои ҳочат кунам ва ё дар мобайни бозор».** Ибни Моча ин ҳадисро ривоят кардааст. Дар китоби "Аззовоид" гуфтааст: Санади ин ҳадис саҳех аст. Албонӣ ин ҳадисро дар "Ирвоу-л-ғалил" (63) саҳех донистааст.

Паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) фармудааст: **«Ва ё ин ки кафшамро бар поям бидӯзам».** Ин кор хеле машаққатовар аст. Агар ин кор имконпазир ҳам бошад, инсонро хеле зиёд ранҷ медиҳад. Ў мегӯяд, ки ин амал бо вуҷуди мушкилиаш аз роҳ гаштан бар болои қабри мусулмоне бароям беҳтару маҳбубтар аст.

Паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) фармудааст: **«Бароям ҳеч фарқе надорад, ки дар мобайни қабрҳо қазои ҳочат кунам ва ё дар мобайни бозор».** Манзури ў аз ин сухан ин аст, ки ин ду амал (яъне қазои ҳочат дар мобайни қабрҳо ва қазои ҳочат дар мобайни бозор) дар зиштий яксонанд. Касе ки яке аз ин ду амалро анҷом бидиҳад, аз анҷом додани дуввумй худдорӣ намекунад.

Аллоҳ донотар аст.